

[Hanne Reintoft.]

radikale venstre til at indrømme konsekvent ved behandling af andre lovforslag.

Det er selvfølgelig meget pænt, at man er forarget over de skævheder, der findes i vores samfund, men man må nu engang have noget at have forargelsen i, og vi kan selvfølgelig ikke forstå og se med sympati på, at det samme parti gang på gang rejser disse problemer og så samtidig er med til at forstærke de skævheder, man kritiserer så ivrigt.

Wilhelm (VS):

Når der overhovedet er baggrund for et forslag som dette, skyldes det, at de forskellige fradrag laver nogle urimeligheder, som måske er lettest at få øje på, når det drejer sig om de sociale ydelser. Men det skal slås fast, at disse urimeligheder i virkeligheden har deres store økonomiske tyngde i skævheder, i uretfærdigheder, der ligger helt andre steder end omfattet af dette forslag. Vi synes som DKPs ordfører, at der er en in-konsekvens her hos forslagsstillerne, men det skal naturligvis ikke få os til at afstå fra at være positive over for rettelserne på dette lille område. Det skal bare igen og igen slås fast, at disse skævheder altså er mere generelle end som så, og at de måske nok er mest iøjnefaldende her, men i virkeligheden er langt mere vigtige andre steder.

Om den yderst vigtige afstemning, der skal foregå om et øjeblik, om, hvilket udvalg det her skal henvises til, må jeg sige, vor gruppe vist første gang er i den situation, at den er delt efter retningslinjer, som man måske kunne kalde omvendt brødnid, idet vores medlem af skatteudvalget mener, at det skal gå i socialudvalget og vores medlem af socialudvalget mener, at det skal gå i skatteudvalget, og de øvrige synes, det kan være flintrende ligegyldigt.

Ordføreren for forslagsstillerne (Bernhard Baumsgaard) (RV):

Jeg vil gerne takke for den velvillige modtagelse, som dette forslag på ny fik. Jeg har, inden jeg kommer til nogle samlende betragtninger, lige et par ord at sige til enkelte af ordførerne.

Må jeg sige til ordføreren for VS, at det undrer mig aldeles ikke, at VS' repræsen-

tant i skatteudvalget mener, at det hører hjemme i socialudvalget, eftersom jeg går ud fra, at VS' skatteudvalgsmedlem har samme indstilling til afskrivninger som den, hr. Wilhelm gav udtryk for her. Det er jo en fuldstændig misforståelse af den opgave, som skatteafskrivninger har. Skatteafskrivninger har jo først og fremmest til formål at bevare arbejdspladser. Men jeg opgiver at forklare såvel hr. Wilhelm som VS' medlem af skatteudvalget og fru Hanne Reintoft disse helt elementære skatteetiske betragtninger.

Måtte jeg om forslaget som helhed sige, at det jo er en genfremsættelse. Det blev ikke færdigbehandlet i sidste samling til trods for den velvilje, der også dengang blevet givet udtryk for. Det er derfor, jeg fremsætter det igen.

Som bekendt går forslaget ud på, at alle ydelser, der afhænger af indkomsten, for fremtiden må tildeles på grundlag af en samlet vurdering af modtagerens økonomiske stilling. Som ministeren har sagt heroppe, så har vi jo i dag allerede på ét område en ret, og har haft det i et stykke tid, for kommunerne til at tildele visse ydelser, nemlig fripladser i daginstitutionerne, på grundlag af en samlet vurdering. Jeg kan understrege, at de erfaringer, man har på det begrænsede område, er gode.

Det er klart for alle, at man kan foretage en vurdering af modtagerens økonomiske stilling i de små kommuner, men det glædelige ved erfaringen er, at muligheden for at foretage vurderingen også er til stede i mellemstore og store kommuner. Fra udvalgsarbejdet sidste år kender vi nu de gode resultater fra de små kommuner. Vi ved, at hele Bornholmsområdet bruger adgangen, og vi ved, at adgangen til at tildele fripladser bruges i en række mellemstore købstæder, og vi ved, at en så stor kommune som Århus også bruger adgangen hertil med udbytte. Jeg kan måske føje til her, at en stor provinsby med 50.000 indbyggere, der anvender muligheden og har anvendt muligheden for at tildele fripladser i daginstitutioner på grundlag af en samlet vurdering af den økonomiske situation, tidligere ikke på grundlag af den skattepligtige indkomst hver måned har kunnet afvise tildeling af enkelte hele eller delvise fripladser adskillige gange, fordi den økono-